



**LIETUVOS BANKO  
PRIEŽIŪROS TARNYBOS  
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO  
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS  
DĖL R. P. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2018 m. balandžio 11 d. Nr. 242-146  
Vilnius

Lietuvos bankas gavo R. P. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo pareiškėja prašė išnagrinėti tarp jos ir *ERGO Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju.

**N u s t a t y t a:**

Pareiškėja su draudiku sudarė Gyventojų turto draudimo sutartį Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Draudimo sutartis), pagal kurią, remiantis Gyventojų turto draudimo taisyklėmis Nr. 056 (galioja nuo 2014 m. gruodžio 1 d.) (toliau – Taisyklės), visų rizikų draudimu „Saugus turtas“ buvo apdraustas pareiškėjai nuosavybės teise priklausantis namas.

2017 m. liepos 6 d. pareiškėja informavo draudiką, kad po liūtis vanduo prasiskverbė į namo vidų ir apgadino namo sienas bei lubas (toliau – įvykis).

2017 m. liepos 10 d. draudiko atstovas atliko apgadinto turto apžiūrą ir surašė Defektų aktą (toliau – Aktas), kuriame nurodė turto apgadinimų pobūdį. Norėdama paaiškinti Akte nurodytų turto apgadinimų (įvykio) priežastis, pareiškėja nurodė 2017 m. liepos 6 d. stipraus lietaus metu pastebėjusi, kad drėksta namo sienos ir lubos.

2017 m. liepos 28 d. draudikas priėmė sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju. Draudiko teigimu, įvykis atitinka Taisyklių 22.3.4 papunktyje įtvirtintą nedraudžiamą įvykio apibrėžimą, pagal kurį nedraudžiamuoju įvykiu laikomi nuostoliai, atsiradę dėl vandens, sniego, purvo patekimo į apdraustų patalpų vidų per išorinius, atitvarinius pastato elementus, išskyrus atvejus, jei tai atsitiko dėl draudžiamąjo įvykio.

Pareiškėja nesutiko su draudiko priimtu sprendimu, todėl pateikė jam 2017 m. rugsėjo 11 d. pretenziją. Minėta pretenzija pareiškėja prašė pripažinti įvykį draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką, o draudikui nesutinkant įvykio pripažinti draudžiamuoju – pagrįsti priimtą sprendimą.

Gavęs pareiškėjos pretenziją draudikas kreipėsi į UAB „SMART CLAIMS“ tam, kad būtų nustatyta nuostolių atsiradimo priežastis. 2017 m. rugsėjo 24 d. UAB „SMART CLAIMS“ pateikė Nuostolio priežasties nekilnojamam turtui nustatymą (toliau – Išvada), kuriame teigiama, kad „<...> liepos 1–7 dienomis nebuvo ekstremalių gamtinių reiškinių. Namų išorinės konstrukcijos, apskardinimo elementai nėra nuplėšti ar kitaip apgadinti. Stogo danga ir fasado elementai tvarkingi, be defektų ar nusidėvėjimo požymių. <...> Drėgmė per plokštės ir namo sienos sandūrą skverbiasi į pastato vidų. Todėl yra gadinama vidaus apdaila.“

2017 m. rugsėjo 25 d. draudikas pateikė pareiškėjai atsakymą į pretenziją: nurodė, kad, remiantis po papildomo tyrimo gautomis išvadomis, vidaus patalpų sugadinimo priežastis yra drėgmės prasiskverbimas per išorinę namo sieną ties terasos stogu, todėl nėra pagrindo atnaujinti žalos administravimo ir keisti 2017 m. liepos 28 d. sprendimo.

2017 m. lapkričio 13 d. pareiškėja pateikė pakartotinę pretenziją ir nurodė nesutinkanti su UAB „SMART CLAIMS“ parengtomis išvadomis.

2017 m. lapkričio 22 d. draudikas pateikė atsakymą į pareiškėjo pakartotinę pretenziją.

Draudiko teigimu, UAB „SMART CLAIMS“ darbuotojai yra įgiję inžinerinį išsilavinimą ir turi reikiamą kvalifikaciją žalos atsiradimo priežastčiai nustatyti, o minėti išvada priimti informacijos užteko, nes pareiškėjos turtas buvo apžiūrėtas ir nufotografuotas, todėl sprendimas įvykį pripažinti nedraudžiamuoju nebus keičiamas.

Nesutikdama ir su 2017 m. lapkričio 22 d. draudiko atsakymu pareiškėja vėl kreipėsi į draudiką ir dar kartą paprašė įvykį pripažinti draudžiamuoju, tačiau 2018 m. sausio 4 d. rašte draudikas nurodė priimto sprendimo nekeisiantis.

Manydama, kad įvykį pripažinus nedraudžiamuoju yra pažeidžiamos jos teisės ir teisėti interesai, pareiškėja kreipėsi į Lietuvos banką, prašydama rekomenduoti draudikui įvykį pripažinti draudžiamuoju. Pareiškėjos teigimu, draudikas nenustatė tikslių nuostolių atsiradimo priežasčių, kuriomis remdamasis galėtų pagrįstai atsisakyti įvykį pripažinti draudžiamuoju. Taip pat pareiškėja nurodė nesutinkanti su draudiko sprendime nurodytais teiginiais, kad „<...> apžiūros metu nustatyta bei užfiksuota fotomedžiagoje, kad sienų bei lubų apgadinimai yra per kiaurą stogą patekusio vandens pasekmė.“ Be to, pareiškėjos teigimu, draudikas nepagrįstai rėmėsi UAB „SMART CLAIMS“ pateikta išvada, nes, pagal Taisyklių 23.3 papunktį, nepriklausomais ekspertais laikomi asmenys, nurodyti Lietuvos Respublikos audito, apskaitos ir turto vertinimo instituto ir Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos pateiktuose ekspertų sąrašuose, o išvadą parengęs asmuo nėra įtrauktas į minėtus sąrašus.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepiamas dėl pareiškėjos kreipimesi nurodytų reikalavimų pagrįstumo. Draudikas paaiškino, kad pareiškėja yra pasirinkusi draudimo variantą „Saugus turtas“. Pagal Taisyklių 22.3.4 papunktį, nedraudžiamųjų įvykių nuostoliais yra laikomi nuostoliai, apibrėžti Taisyklių 20 punkte, todėl nuostoliai dėl vandens, sniego, purvo patekimo į apdraustų patalpų vidų per išorinius pastato elementus yra nedraudžiamasis įvykis, apibrėžtas Taisyklių 20.10 papunktyje. Remdamasis šiomis aplinkybėmis, draudikas nurodė, kad su pareiškėjos kreipimusi nesutinka ir neturi teisinio pagrindo keisti sprendimo dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju.

#### K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija), 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Kaip matyti iš ginčo šalių pateiktų duomenų, ginčas tarp pareiškėjos ir draudiko kilo dėl draudiko sprendimo pripažinti įvykį nedraudžiamuoju pagal Taisyklių 22.3.4 ir 20.10 papunkčius pagrįstumo.

Pažymėtina, kad tarp pareiškėjos ir draudiko sudaryta Draudimo sutartis, kuria buvo apdraustas pareiškėjai priklausantis gyvenamasis namas, yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos Aukščiausiasis teismas savo praktikoje yra nurodęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama draudimo išmoka, ir atvejus, kada draudikas yra atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką. Draudimo apsauga numatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiose sąlygose. Draudimo taisyklėse įtvirtinami atvejai, kurie laikytini draudžiamaisiais įvykiais, taip pat kurie nelaikytini. Taigi draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal įstatymuose nustatytą teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamąjo įvykio fakto nustatymu (CK 6.987 straipsnis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. vasario 9 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009). Draudžiamasis įvykis – draudimo sutartyje

nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškinys, su kuriuo įstatymas sieja teisinius padarinius, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. balandžio 19 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013).

Vertinant draudiko sprendimo pripažinti įvykį nedraudžiamuoju pagrįstumą, pabrėžtina, kad Taisyklių D skyriuje yra įtvirtintos Draudimo sutarčiai reikšmingos draudimo apsaugą apibrėžiančios nuostatos. Kaip minėta, pareiškėjos turtas apdraustas pasirinkus draudimo variantą „Saugus turtas“. Taisyklių 21.1 papunktyje apibrėžtas minėtam draudimo variantui taikomas draudžiamasis įvykis: „<...> mes draudžiame Jūsų turtą nuo sugadinimo, sunaikinimo arba praradimo dėl bet kokių įvykių, įvykusių staiga ir netikėtai draudimo sutarties galiojimo metu, išskyrus 22 poskyryje išvardintus nedraudžiamuosius įvykius.“ Taisyklių 22.3.4 papunktyje įtvirtinta, kad nuostoliai, atsiradę dėl aplinkybių, nurodytų Taisyklių 20 punkte, laikomi nedraudžiamųjų įvykių nuostoliais. Pagal Taisyklių 20.10 papunktį, nuostoliai atsiradę dėl „<...> vandens, sniego, purvo pateikimo į apdraustų patalpų vidų per išorinius, atitvarinius pastato elementus, išskyrus, jei tai atsitiko dėl draudžiamąjo įvykio <...>“, laikomi nedraudžiamųjų įvykių nuostoliais. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad šiuo konkrečiu atveju tarp šalių nėra ginčo dėl minėtų Taisyklių nuostatų aiškinimo ir taikymo, todėl toliau sprendžiamas, ar pareiškėjos nurodytos ir draudiko apie įvykį žinomos aplinkybės atitinka 22.3.4 papunktyje įtvirtinto nedraudžiamąjo įvykio apibrėžimą.

Pareiškėja kreipimėsi, nurodydama įvykio aplinkybes, teigė, kad jai priklausantis namas buvo sugadintas dėl stipraus lietaus. Tai, kad pareiškėjos turtas (patalpos) buvo užpildas po liūtis, pareiškėja nurodo ir draudikui pateiktose pretenzijose. Akte, kurį yra pasirašiusi ir pati pareiškėja, taip pat nurodyta, kad pareiškėja „<...> stipraus lietaus metu pastebėjo, kad drėksta namo sienos ir lubos“. Siekdama pagrįsti reikalavimą dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju, pareiškėja teigia, kad jai priklausantis gyvenamasis namas buvo sugadintas dėl staiga ir netikėto įvykio – stipraus lietaus. Taigi, pareiškėjos nuomone, įvykis atitinka Taisyklių 21.1 papunktyje įtvirtintą draudžiamąjo įvykio apibrėžimą, nors, draudikas mano, kad įvykis atitinka nedraudžiamąjo įvykio apibrėžimą, nes įvyko lietaus vandeniui patekus į patalpas per išorinius atitvarinius pastato elementus (Taisyklių 22.3.4 papunktis).

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo (toliau – Draudimo įstatymas) 2 straipsnio 33 dalyje įtvirtinta, kad draudžiamasis įvykis – draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Vadovaudamasis Draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 dalimi, draudikas privalo įrodyti aplinkybes, atleidžiančias jį nuo draudimo išmokos mokėjimo ar suteikiančias teisę sumažinti draudimo išmoką. Nagrinėjamu atveju draudikas atsisakė išmokėti draudimo išmoką (įvykį pripažino nedraudžiamuoju) pagal Taisyklių 22.3.4 papunktį, todėl toliau vertintina, ar toks draudiko sprendimas yra pakankamai pagrįstas ir atitinka Draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 dalies reikalavimą. Be to, vertintina ir tai, ar šiuo atveju turi būti taikoma Taisyklių 22.3.4 papunktyje nurodyta išimtis – įvykis nelaikomas nedraudžiamuoju, kai vandens, sniego, purvo patekimas į patalpas per išorinius, atitvarinius pastato elementus įvyko dėl draudžiamąjo įvykio, t. y. kai priežastį, dėl kurios vanduo, sniegas ar purvas pateko į pastatą, sukėlė kitas staigas ir netikėtas įvykis.

Iš Lietuvos bankui pateiktų duomenų matyti, kad draudikas savo sprendimą grindė 2017 m. liepos 10 d. sudarytu Aktu, patalpų nuotraukomis ir Lietuvos hidrometeorologijos tarnybos pateikta pažyma apie hidrometeorologines sąlygas, taip pat, pareiškėjai nesutinkant su priimtu sprendimu, papildomai parengta 2017 m. rugsėjo 24 d. UAB „SMART CLAIMS“ išvada. Turto apžiūros metu draudiko atstovas apžiūrėjo pareiškėjos turtą ir Akte nurodė jo apgadinius. Akte nurodyta, kad pareiškėjai priklausantis gyvenamasis namas buvo apgadintas iš vidinės pusės, pažeistos koridoriaus lubos, kambario lubos ir sienos, nuo vandens poveikio yra pakitusi jų spalva, nuo pagrindo atsokę dažai. Apžiūros metu minėti apgaditimai buvo užfiksuoti nuotraukose. Be to, siekdamas nustatyti pareiškėjos nuostolių atsiradimo priežastį ir vertindamas

pareiškėjos nurodytą aplinkybę, kad nuostoliai atsirado liūtis metu, draudikas kreipėsi į Lietuvos hidrometeorologijos tarnybą, kuri pateikė informaciją apie artimiausioje įvykio vietai – Šiaulių meteorologijos stotyje – užfiksuotus kritulių kiekį ir vėjo greitį laikotarpiu nuo 2017 m. liepos 1 d. iki 2017 m. liepos 7 d. Pateiktoje pažymoje nurodyta, kad 2017 m. liepos 5 d. iškrito 1,6 mm kritulių (didžiausias vėjo greitis – 11 m/s), o 2017 m. liepos 6 d. – 5 mm kritulių (didžiausias vėjo greitis – 15 m/s). Remdamasis minėta informacija ir Aktu, draudikas nusprendė, kad pareiškėjos turtas buvo apgadintas pro išorinius, atitvarinius pastato elementus patekus vandens, tačiau minėtų išorinių elementų nesandarumo nesiejo su draudžiamuoju įvykiu – staigiu ir netikėtu turto sugadinimu.

Pareiškėjai nesutikus su minėtu sprendimu, buvo parengta Išvada, kurioje nustatyta, kad „<...> užfiksuoti 1 aukšto lubų defektai vidaus patalpose: dažų / glaisto sluoksnio pakėlimas, susiformavusios pūslės, dėmės. Didžiausia defektų koncentracija yra ties terasa. Pagal defektų pobūdį ir intensyvumą sprendžiama, kad lubos yra drėkinamos sąlyginai ilgą laiką, t. y. vienkartinis užliejimas tokio masto defektų padaryti negali.“ Be to, pažymėta, kad „<...> terasa yra dengta gelžbetonio plokšte. <...> Apatinė plokštės dalis dėmėta – baltos spalvos dėmės padengusios visą plokštės – stogelio paviršių. <...> Terasos stogas – gelžbetonio plokštė neturi lietaus nuvedimo sistemos: nėra nei vidinio, bei išorinio nuvedimo. Todėl lietaus vanduo nuteka plokštės perimetru.“ Remiantis šia ir kita Išvadoje nurodyta informacija, nurodoma, kad „<...> pirmo aukšto vidaus patalpų lubų sugadinimo priežastis yra drėgmės prasiskverbimas pro išorinę namo sieną, ties terasos stogu.“ Tokią išvadą ekspertas padarė, atsižvelgęs į minėtoje Lietuvos hidrometeorologijos tarnybos pažymoje pateiktą informaciją, iš kurios matyti, kad nurodytu laikotarpiu nebuvo užfiksuota ekstremalių gamtinių reiškinių, taip pat remdamasis sugadinto pastato apžiūros duomenimis, patvirtinančiais, kad namo išorinės konstrukcijos, apskardinimo elementai nėra nuplėšti ar kitaip apgadinti, o stogo danga ir fasado elementai yra tvarkingi, be defektų ar nusidėvėjimo požymių. Pažymėtina, kad pareiškėja nepateikė jokių įrodymų, galinčių paneigti eksperto išvadą ir (arba) patvirtinti, kad nagrinėjamu atveju yra taikytina Taisyklių 22.3.4 papunktyje nustatyta įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju išimtis. Aplinkybių dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju išimties taikymo nebuvo nurodyta ir Akte, kuriame yra užfiksuoti turto apgaditimai. Atsižvelgiant į tai, kad minėtas Aktas yra pasirašytas pareiškėjos, jame nurodytos informacijos patikimumu abejoti nėra pagrindo.

Iš minėtų duomenų matyti, kad draudikas (jo atstovas), siekdamas pagrįsti savo sprendimą, atliko įvykio vietos apžiūrą, taip pat kreipėsi į atsakingą instituciją dėl informacijos apie oro sąlygas pateikimo, pareiškėjai nesutikus su priimtu sprendimu, kreipėsi dėl papildomos išvados parengimo, kad būtų nustatytos nuostolių atsiradimo priežastys. Šios aplinkybės patvirtina, kad draudikas, tirdamas įvykio aplinkybes, būtinas draudžiamojo įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti, dėjo reikiamas pastangas (Draudimo įstatymo 98 straipsnio 2 dalis), o pareiškėja nepateikė Lietuvos bankui jokių duomenų, kurie leistų suabejoti draudiko priimto sprendimo pagrįstumu ar paneigtų draudiko nurodytas aplinkybes. Įvertinus byloje surinktų įrodymų visumą, darytina išvada, kad draudikas įrodė aplinkybes, atleidžiančias jį nuo draudimo išmokos mokėjimo, kaip tai numatyta Draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 dalyje. Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad pareiškėjos nuostoliai atsirado dėl netinkamai įrengtos lietaus nutekėjimo sistemos: dėl apsunkinto vandens nutekėjimo nuo terasos paviršiaus į patalpas drėgmė skverbėsi ilgą laiką (kaip minėta, duomenų apie ekstremalius gamtinius reiškinius įvykio dieną nėra). Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad nuolatinės drėgmės poveikio sąlygotas turto sugadinimas neatitinka Taisyklių 21.1 papunktyje nustatytų draudžiamojo įvykio požymių – staigaus ir netikėto įvykio kriterijų.

Vertinant pareiškėjos teiginio, kad draudikas nepagrįstai rėmėsi UAB „SMART CLAIMS“ pateikta Išvada ir nesilaikė Taisyklių 23.3 papunkčio nuostatų, pagrįstumą, pažymėtina, kad Taisyklių 23.2 papunktyje įtvirtinta, kad tiek draudikas, tiek draudėjas gali samdyti nepriklausomus ekspertus ir remtis jų išvadomis, kad būtų nustatyta įvykio priežastis ir nuostolio dydis. Taisyklių 23.3 papunktyje įtvirtinta, kad nepriklausomais ekspertais gali būti

asmenys, nurodyti Lietuvos Respublikos audito apskaitos ir turto vertinimo instituto ir Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos pateiktuose ekspertų sąrašuose.

Vis dėlto atkreiptinas dėmesys į tai, kad, pagal Draudimo įstatymo 98 straipsnio 2 dalį, draudikas turi pareigą savo iniciatyva tirti aplinkybes, susijusias su įvykio pripažinimu draudžiamuoju ar nedraudžiamuoju, nuostolių dydžio nustatymu ir kt. Pažymėtina, kad teisės aktai nedraudžia įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybių tyrimui (turto apžiūros atlikimui, sugadinimų priežasties ir jų apimties bei pobūdžio nustatymui ir kt.) pasitelkti kitų specialistų. Be to, Taisyklių nuostatose yra įtvirtinta ne draudimo sutarties šalių pareiga, o teisė kreiptis į nepriklausomus ekspertus, kad būtų nustatyti įvykio priežastis ir nuostoliai. Ši nuostata neįpareigoja draudiko be išlygų kreiptis išimtinai į ekspertus, kurie įtraukti į Taisyklėse nurodytų institucijų sąrašus.

Apibendrinant Lietuvos banko nustatytas aplinkybes ir atsižvelgiant į Draudimo sutartyje šalių sulygtą draudimo apsaugos apimtį ir byloje pateiktų ginčo šalių paaiškinimų bei įrodymų vertinimą, pažymėtina, kad draudikas tinkamai įgyvendino Draudimo įstatymo 98 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą pareigą ir, tirdamas įvykio aplinkybes, būtinas draudžiamąjį įvykio faktui nustatyti, dėjo pakankamas pastangas ir įrodė aplinkybes, atleidžiančias jį nuo draudimo išmokos mokėjimo. Atsižvelgiant į tai, kad draudiko surinkti įrodymai patvirtina, kad įvykis neatitinka Taisyklėse nustatytų draudžiamąjį įvykio sąlygų, darytina išvada, kad draudiko sprendimas įvykio nepripažinti draudžiamuoju yra pagrįstas, o pareiškėjos reikalavimas įvykį pripažinti draudžiamuoju atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d.) „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos R. P. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius